

7. את הנתונים שבספר הביקורת של המבקר יש לשמור בצורה מתאימה גם לאחר שהם הורעקו לכרטיס; אין להשמיט או להוציא דפים מספר הבקורת; הנהלת ספר העדר והמפקח על הבקורת מטעם המחלקה לבקר במשרד החקלאות רשאים בכל זמן ועת לבקש את הפנקס לצרכי בקורת.

8. את כרטיסי הבקורת יש לסכם מיד עם ייבוש הפרה, ולהמציאם מדי חודש בחדשו לספר העדר. אין כל אפשרות להתגבר על זרם החומר בסוף השנה, כפי שזה היה נהוג כאשר הבקורת של הפרה האינדיבידואלית היתה שנתית. עד כה היינו סבלנים וסלחנים, בידענו שאין לשרש דברים אליהם התרגלו במשך שנים; אולם, על החברים להבין שלא נוכל לנהוג כך בעתיד. גם החשיבות שבידיעת תנובות המבכירות במהירות האפשרית לצרכי מבחן פרים מחייבות המצאת החומר מדי חודש בחדשו; זה נוגע לחומר הבקורת, כרטיסים מסוממים, תעודות המלטה, תעודות הנרעה ותעודות יציאה.

9. למען הסדר הטוב ומניעת אפשרות של אבידה הרינו מיעצים לחברים להעתיק את הסיכומים בספרי העדר המקומיים, לפני משלוח החומר להנהלת ספר העדר הארצי.

א. שמאראגר

פה"; הרי יש ריש חשיבות בהקפדה על הדיוק. בל נשכח שבמקרה זה ההפרש הוא עשירית אחת בלבד, אבל ידועים מקרים בהם ההפרש עשוי לעלות עד ל-0.30 אחוז שומן ויותר.

6. עיגול המספרים בחלב ושומן. בחלב אנו מעגלים את הסיכומים החודשיים עד ק"ג שלם, וכן הדבר בכמות הכללית של השומן, אם הסיכום הוא 216.50 ק"ג אנו רושמים — 217 ק"ג. באחוז השומן אנו מעגלים את המספר השלישי, כלומר: אם אחוז הממוצע הוא 3.285 רושמים 3.29, אבל בשום פנים ואופן אין לעגל את המספר השני, כפי שנוהגים חברים לעשות. אם משהו רוצה דווקא להחזיק בשני מספרים בלבד לא נבוא עמו בדברים, אבל בשום אופן אין לעגל (כפי שנוהגים כמה חברים) מ-3.36 ל-3.40, גם כאן מותר להקשות: למה? למה מותר לעגל את המספר השלישי ולא את השני? אין בפינו תשובה אחרת מזו שכבר הזכרנו; אלה הן ההוראות שנתקבלו ונתקדשו בקונגרסים בינלאומיים ועלינו לנהוג לפיהם. (למען החברים יוצר אי ארה"ב עלינו להוסיף ששם כן נוהגים לעגל את המספר השני המציין את אחוז השומן; בדרך כלל מביאים שם רק שני מספרים ולא שלושה לשם ציון אחוז השומן, לעומת זה הם מקפידים לתת חלקי פאונדים של שומן).

מה חדש בענין ההפסקות בין החליבות?

מטעם התחנה לחקר גידול בעלי החיים ברואקורה (ניו-זילנד) פורסמו בזמן האחרון תוצאות ניסויים במשך שנתיים בשאלת ההפסקות בין החליבות. בניו-זילנד כבשאר הארצות היה מקובל שהפסקות שוות בין החליבות הכרחיות הן כדי להבטיח את מלוא ההנבה של הפרות. בניו-זילנד נוהגים לחלוב פעמיים ביממה ושעות החליבה היו ב-5 בבוקר וב-5 לפנות ערב.

הניסויים בתחנת רואקורה עם תאומים זהותיים הוכיחו שאפשר לסטות מהנהוג הזה ואפשר לחלוב את הפרות בהפסקות של 8—16 שעות, כלומר — ההפסקה בין חליבת ערב וחליבת בוקר — 16 שעות וההפסקה בין חליבת בוקר לחליבת ערב — 8 שעות; שעות החליבה לפי שיטה זו הן ב-8 בבוקר וב-4 אחה"צ, והודות לסדר זה יוכלו הבוקרים לישון מאוחר יותר בבוקר ולהיות פנויים מעבודת הרפת מוקדם יותר בערב. לדעת החוקרים לא גרם שינוי זה בשעות החליבה לירידה בתנובה והם מיעצים לנהוג ככה אף עם פרות גבוהות תנובה.

ניסויים שקדמו לאלה שבִּרואקורה, יש שמאשרים תוצאות אלה ויש שסותרים במידת־מה את המסקנות האלה.

גם בארה"ב, בתחנות איובה ומינסוטה, נערכו ניסויים בכיוון זה והתוצאות אומרות שלגבי הפסקות של 10—14 שעות אפשר להצטרף לדעת חוקרי רואקורה, אולם לגבי הפסקות של 8—16 אין אפשרות עדיין להסיק מסקנות חד־משמעיות והניסויים נמשכים.